

لایحه حمایت از اطفال و نوجوانان (اعاده شده از شورای نگهبان)

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۸/۱۰/۰۳)	نظر شورا (۱۳۹۷/۰۳/۱۱)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۸/۰۲/۲۱)	نظر شورا (۱۳۹۷/۰۷/۱۴)	متن مصوبه (۱۳۹۷/۰۶/۲۴)
<p>تبصره ماده (۹) به شرح زیر اصلاح شد:</p> <p>تبصره_ هرگاه بی توجهی و سهل انگاری والدین منجر به نتایج موضوع این ماده شود؛ حسب مورد به مجازات تا حداقل مندرج در بندهای فوق محکوم می شوند، در خصوص بند «ت» این ماده در صورتی والدین مشمول حکم این تبصره می شوند که اقدامات لازم برای جلوگیری از صدمه را انجام نداده باشند و صدمه مستند به آنها باشد.</p>	<p>۱_ در تبصره ماده ۹، اطلاق آن در مواردی که والدین تحفظ واجب را انجام نداده اند و صدمه مستند به آنها باشد، خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>در بند «ث» ماده (۹) عبارت «یا عاطفی» حذف می شود.</p> <p>تبصره ماده (۹) به شرح زیر اصلاح شد:</p> <p>تبصره_ هر گاه بی توجهی و سهل انگاری والدین منجر به نتایج موضوع این ماده شود؛ حسب مورد به مجازات تا حداقل مندرج در بندهای فوق محکوم می شوند، به استثنای بند «ت» که در این مورد فقط دیه پرداخت می شود.</p>	<p>۳_ در بند (ث) ماده ۹، منظور از «آزار عاطفی» روشن نیست، پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد. همچنین در تبصره این ماده اطلاق مجازات والدین نسبت به بند (ت)، خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۹_ هرگاه در اثر بی توجهی و سهل انگاری اشخاص غیر از والدین نسبت به اطفال و نوجوانان نتایج زیر واقع شود، مقصر علاوه بر پرداخت دیه به شرح زیر مجازات می شود: الف) ... (ت) جراحت سر و صورت و یا گردن در صورت عدم شمول هر یک از بندهای (ب) و (پ) به مجازات حبس درجه هشت قانون مجازات اسلامی؛</p> <p>ث) آزار جنسی یا عاطفی ناشی از بی توجهی و سهل انگاری شدید و مستمر حسب مورد به یکی از مجازات های درجه هشت قانون مجازات اسلامی.</p> <p>تبصره_ هرگاه بی توجهی یا سهل انگاری والدین منجر به نتایج موضوع این ماده شود، حسب مورد به مجازات تا حداقل مندرج در بندهای فوق محکوم می شوند.</p>
<p>در ماده (۱۷) عبارت «خطری متوجه خود او یا دیگران نشود» به عبارت «خطر قابل توجهی متوجه خود او یا دیگران نشود» اصلاح شد.</p>	<p>۲_ علی رغم اصلاح به عمل آمده ایراد بند ۵ سابق این شورا کماکان به قوت خود باقی است.</p>	<p>در ماده (۱۷) عبارت «مشابه یا شدیدتر» بعد از کلمه «خطری» حذف شد.</p>	<p>۵_ در ماده ۱۷، الزام اقدام در صورت وجود هرگونه خطری خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۱۷_ هر کس از وقوع جرم یا شروع به آن یا خطر شدید و قریب الوقوع علیه طفل یا نوجوانی مطلع بوده یا شاهد وقوع آن باشد و با وجود توانایی اعلام و گزارش به مقامات یا مراجع صلاحیتدار و کمک طلبیدن از آنها از این امر خودداری کند یا در صورت عدم دسترسی به این مقامات و مراجع و یا عدم تأثیر دخالت آنها در رفع تجاوز و خطر، از اقدامات فوری و متناسب برای جلوگیری از وقوع خطر و یا تشدید نتیجه آن امتناع کند، مشروط بر اینکه با این اقدام، خطری مشابه یا شدیدتر متوجه خود او یا دیگران نشود، به یکی از مجازات های درجه شش قانون مجازات اسلامی محکوم می شود.</p>